

เทศน์อบรมฆราวาส ณ วัดป่าบ้านตาด
เมื่อวันที่ ๗ กรกฎาคม พุทธศักราช ๒๕๔๔

ขอให้แทรกธรรมไปกับวิชาทางโลก

วันนี้เป็นวันเรียกว่าเข้าพรรษาพึงเสร็จสิ้นลงนี้ รวมลงเป็นวันธรรมะสอนประชาชน วันนี้หยุดราชการก็เกี่ยวกับเรื่องศาสนา ตั้งแต่วันอาสาฬหะมานี้เป็นเวลาสามสัปดาห์ เป็นโอกาสที่พี่น้องชาวไทยเราซึ่งเป็นลูกชาวพุทธหรือว่าเป็นชาวพุทธ ได้ตั้งอกตั้งใจตั้งหน้าตั้งตาปฏิบัติศีลธรรมในช่วงระยะที่ว่าง ซึ่งทางราชการเปิดโอกาสให้ทุก ๆ โอกาส ทุกเวลาเลยใน ๔ วันนี้ เราจึงขอรุณให้พี่น้องทั้งหลายทราบว่า พุทธศาสนานี้เท่านั้นที่จะทำตัวของเราให้ดี เป็นส่วนบุคคลและส่วนรวมจนกระทั่งส่วนใหญ่สุด ธรรมะเป็นของสำคัญมาก อย่าเห็นว่าเป็นของเล็กน้อย

เวลานี้บ้านเมืองเราเหลวไหลโลเลนี่คืออะไร คือกิเลสมันเหมือนส้วมเหมือนถาด มันขึ้นไปเหยียบย่ำทำลายธรรม ซึ่งเรียกว่าทองทั้งแท่ง ๆ ให้จมอยู่ใต้ฝ่าเท้าของมัน แล้วก็แสดงตัวออกมาเป็นฤทธิ์เป็นเดช เป็นความโลภ ความโกรธ ความหลง เป็นราคะตัณหา ล้วนแล้วตั้งแต่พื้นไฟของกิเลสที่เหยียบย่ำอยู่บนทองคำคือธรรม ประกาศตัวเป็นศักดาอันยิ่งใหญ่ ใครก็หมอบราบ ๆ กับมัน ความโลภ เอา ได้เท่าไรตายก็ไม่ว่า ถ้าความโลภที่กิเลสได้บงการแล้วนะ ตายไม่ว่า ความโกรธ ความเคียดความแค้น ความผูกกรรมผูกเวรเหล่านี้ล้วนแล้วตั้งแต่เป็นเรื่องของกิเลสซึ่งเป็นไฟเผาโลก นี้ละเรียกว่ากิเลสมีอำนาจมากเวลานี้

เราอมรับมันโดยไม่รู้เนื้อรู้ตัว โดยไม่มีเจตนา แต่ก็อมรับมันด้วยความเชื่อถือมัน ซึ่งมันฝังใจอยู่ในจิตใจตลอดมา เราจึงไม่รู้ว่านี้เป็นภัย ทั้ง ๆ ที่มันแสดงลดละแห่งความเป็นภัยตลอดมาเหมือนกัน ธรรมไม่มีใครหยิบยกขึ้นมาตำหนานหรือชะล้างกัน จึงไม่เห็นคุณค่าของธรรม กลายเป็นเขียงเหยียบขึ้นของกิเลสไปแล้ว ธรรมเทียบเท่ากับทองคำทั้งแท่งนะ เราเห็นได้ทุกแห่ง ๆ ไม่ว่าคนทั่ว ๆ ไปจนกระทั่งถึงวงราชการงานเมืองมีแบบเดียวกันนี้หมด จึงทำให้เสีย

เวลานี้หลักสูตรของอรรถธรรมที่เกี่ยวกับเรื่องการศึกษา เฉพาะอย่างยิ่งกระทรวงศึกษาธิการซึ่งเป็นสถานที่จำแนกแจกธรรมแทรกไปกับวิชาทางโลกนี้ แต่ก่อนมีนะ อย่างนิทานอีสปหลวงตาบัวก็ได้เรียน นิทานอีสปนี้ก็เอามาจากธรรมะนะ เวลาไปเรียนทางด้านธรรมะจึงได้เห็น โอ้ อันนั้นออกไปจากนี้ ๆ มงคลที่บิณฑบาตส่วนมากนะที่ออกมาเป็นหลักใหญ่ เรียกว่าจริยธรรม ออกมาสอนนักเรียน เราก็ได้เรียน ท่านยกออกมาเป็นข้อเปรียบเทียบ หรือเป็นคติเครื่องเตือนใจของนักศึกษาหรือว่านักเรียน ตั้งแต่ชั้นประถม

สรุปความลงแล้วในภาควิชาต่าง ๆ แต่ก่อนมีหลักสูตรศาสนาเป็นจริยธรรมฝังใจเด็กและผู้ใหญ่มากตลอด ไม่ว่าจะเป็นงานที่ในวงราชการต่าง ๆ มีธรรมเข้าแทรกแซงเวลานี้เราอยากจะพูดว่าปิดเกือบเรียบบูลเลย เพราะฉะนั้นกิเลสจึงมีอำนาจแฝงฤทธิ์เต็มที่เลย ไปที่ไหนความรู้สูงขนาดไหนก็ตามกิเลสเหยียบอยู่หัวมัน ให้เอาความรู้วิชามาเป็นเครื่องมือสังหารตนเองและส่วนรวมไปมากมาย ใครรู้อ่างใหม่เวลานี้ วันนี้จะประกาศธรรมให้พี่น้องทั้งหลายได้ทราบ พุทธศาสนามีความสำคัญอย่างไรบ้างที่ทำให้ความร่วมมือให้แก่โลกมานาน เวลานี้ถูกเหยียบย่ำทำลายจากกิเลสความโลภ ความโกรธ ราคะตัณหา เหล่านี้เป็นสำคัญ กำลังเหยียบย่ำทำลาย แล้วทำโลกให้พินาศฉิบหาย ยังจะหวังความเจริญจากความฉิบหายมีเหลือ มีที่ไหนไม่เคยมี ต้องออกจากความดีความดี การประกอบถูกต้องดีงามตามศีลตามธรรม นี่เป็นทางเดินของความสุภาพ ความเจริญ

เรื่องกิเลสมีมากมีน้อยเท่าไร ๆ มันเป็นภัยทั้งนั้น เป็นเลี่ยนเป็นหนามเล็ก ๆ น้อย ๆ จนเป็นหลาวเป็นหอกไปหมด แล้วก็ไฟเผาโลกได้เรื่องกิเลส เหมือนไม้ขีดไฟก้านเดียวขยายออกไปได้หมดนั่นแหละ เวลานี้ห่างเหิน เราอยากจะพูดอย่างนี้เลยในนามของผู้ประกาศธรรมสอนพี่น้องชาวไทยเรา คือว่าอยากขอขบิณฑบาต ขอให้ทางราชการเราสนใจในทางด้านอรรถด้านธรรม เอาวิชาของธรรมะที่เป็นคติสำคัญ ๆ เข้าแทรกในหลักสูตรการศึกษาตั้งแต่ประถมไป อนุบาลยังไม่พูดแหละ อนุบาลต้องเอาวิชากล้วยบ้างขนมบ้าง เอาเปลนอนบ้าง มอบให้เด็กพวกอนุบาลนะ พอขึ้นประถม มัธยมไปแล้วหลักสูตรจะจะมีเป็นระยะ ๆ มีแบบมีฉบับ เหมือนว่ามีกฎเกณฑ์

ใครจะเรียนคณะนั้นต้องมีวิชานั้น ดีไม่ดีให้สอบได้วิชานี้ด้วย อย่างนั้นมีข้อบังคับ กิเลสมันบังคับเรามากความสมหวังไม่ได้นะ ต้องเอาธรรมเข้าบังคับ ความสมหวังจะเกิดขึ้นโดยลำดับลำดับ ในหลักสูตรต่าง ๆ ควรจะให้มันตั้งแต่นี้เป็นต้นไปว่าจ้างเลย เราเสื่อมทรามมานานก็ขอให้ฟื้นขึ้นมา ชาติไทยของเราจะเจริญรุ่งเรืองด้วยศีลด้วยธรรม คนมองดูทั่วหน้ากัน ใจเรื่องกิเลสมันไม่ได้ทั่วหน้านะ มันจะมองข้างหลัง ๆ เช่น ผัวกับเมียนี้ ผัวจะไปไหนหาเอาลาไฟอะไรไม่รู้หัวมันแหละ มันต้องมองดูหลังเมียก่อน จะมองข้างหน้าไม่ได้นะ ต้องมองดูหลังเมียแล้วแอบไป พอเมียเปลอแล้วบึ้งเลย เอาที่คนมา หลิงกาฝากนั้นละ นี่ละหลิงอันตรายของสามีภรรยา ก็คือศีลไม่มี เห็นไหม ผัวจะมองเมีย เมียจะมองผัว ก็มองข้างหลัง มองดูหน้ากันไม่ทั่ว

ถ้ามีธรรมแล้วอยู่ด้วยกันยิ้มแย้มแจ่มใส มองดูกันยิ้มแย้มแจ่มใสไปหมด คนมีธรรมไม่มีความลึกลับ ไม่มีสิ่งระเวียงระวังนะธรรม ถ้ากิเลสมีตลอด อยู่ด้วยกันผัวกับเมียก็มองกันด้วยความระแวง ๆ พี่น้องทั้งหลายจำแล้วยัง มีไหมเรื่องเหล่านี้ หรือว่าธรรม

หาเรื่องมาอุตรีให้พี่น้องทั้งหลายฟังอย่างแบบโกหกเหอ มันเป็นอย่างนี้พิจารณาซึ่ก็เพราะเปิดโอกาสให้กิเลสอย่างหมอบราบเลยทีเดียว ถ้าหากว่าลัวก็เหมือนหนูกัวแมว แต่นี้มันไม่ได้กลัว มันยิ่งกล้ายิ่งหาญ มันอยากมี ๕ หัว หมอบลงให้กิเลสเหยียบหัวมันไป ๆ ๕ หัวยังไม่พออยากได้ ๑๐ หัวมาอีก ให้กิเลสเหยียบไป เป็นมงคลมากถ้ากิเลสเหยียบหัวมันนะ เป็นอย่างนั้นนะมันไม่ได้กลัวกิเลส ถ้ากลัวกิเลสต้องถอยกิเลสอย่างเรากลัวเสือไม่เข้าใกล้เสือ

เวลานี้เหมือนหนึ่งว่าเรากลัวศีลธรรม ถ้าพูดถึงเรื่องศีลเรื่องธรรม ไปวัดไปวาทำบุญให้ทาน เจริญเมตตาภาวนานี้ โอ๊ย มันกลัวอยู่ลึก ๆ มันอดทนระอาใจ ความซึ่เกียจซึ่คร้านกลายเป็นกำลังเหยียบย่ำทำลายกิตขวางทางเดิน ไม่ให้ออกก้าวเดินเพื่อศีลเพื่อธรรมได้นะเวลานี้ นี่ละเราอยากขอขบิณฑบาต ให้บรรดาวงราชการต่าง ๆ ให้มีศีลธรรมเข้าแทรกเป็นข้อบังคับ เป็นบางวรรคบางตอนไป ไม่ได้หมายถึงว่าบังคับทุกอย่างนะ ที่อ่านไปเพื่อเป็นคติก็มี ที่ควรจะบังคับกันก็ให้มี

ศาสนาท่านเป็นผู้เลิศผู้เลอมานี้ ล้วนแล้วตั้งแต่มีข้อบังคับ ดัดแปลงตัวเองให้เป็นคนดีถึงขั้นเลิศเลอ ไม่ได้ปล่อยตัวนะศาสนา เฉพาะศาสนาพระพุทธเจ้าของเราเป็นศาสนาคุณโลกคู่สงสาร พระบวชมา มีหลักธรรมหลักวินัยเห็นใหม่ละ หลักวินัยนี้ถ้าสองข้างทาง ก็เป็นรั้วกันเอาไว้ ให้ก้าวเดินนี้คือธรรม ทางด้านธรรมะเป็นทางเดิน เอา ก้าวเดิน ๆ ทางวินัยทางแยกห้ามไม่ให้ออก ๆ นี่ข้อบังคับ เมื่อไม่ออกทางแยกแล้วก็ตรงแนวถึงมรรคถึงผลนะซึ่ ถ้าไม่มีวินัยแล้วเร่ ๆ ร่อน ๆ ไปเลย เติลิดเปิดเปิง หาหลักหาเกณฑ์ไม่ได้ จม นี่เราพูดให้เป็นคติ

ภาคประชาชนก็เหมือนกัน อันใดที่ควรนำมาเป็นข้อบังคับเป็นบางจุดบางตอนก็ควรจะมี ไม่ใช่จะปล่อยให้อิสระ แล้วแต่จะอ่านแล้วแต่จะดูแล้วไม่สนใจ นั่นมันไปอย่างนี้นะ ข้อบังคับควรจะมีในบางวรรคบางตอนที่ควรบังคับ วงราชการ เช่น ชั้นนั้น ๆ ควรจะมีความรู้วิชาขนาดไหน ๆ ปฏิบัติตัวยังไง สมควรแก่ราชการชั้นนั้น ๆ เพราะราชการนี้เป็นเกียรติของชาติไทยเรา พี่น้องชาวไทยเราก็คือเคารพนับถือกราบไหว้บูชา เป็นขวัญตาขวัญใจในวงราชการต่าง ๆ ผู้ที่เป็นข้าราชการต่าง ๆ เป็นผู้ตีเท่าไรจึงเป็นที่กราบไหว้บูชา ถ้ามีธรรมเป็นอย่างนี้ด้วยกันทั้งนั้น ผู้ใหญ่กับผู้น้อยรักกันได้สงสารกันได้ เกลียดกันได้ซึ่กันได้ซึ่กันได้ทั้งนั้นแหละ ไม่ว่าผู้ใหญ่น้อยซึ่กันได้นะ หัวใจนี้พาให้ฆ่า มันเล็กก็จริงแต่หัวใจมันไม่เล็ก ถ้าดีแล้วถึงใจแล้วกราบไหว้บูชาได้ตลอด ไม่ว่าผู้ใหญ่น้อยละกราบไหว้บูชาได้ทั้งนั้น ถ้าถึงใจในทางที่ซึ่แล้วฆ่าได้ทั้งนั้นเรื่องฆ่า มันอยู่ที่หัวใจ

คนเรากล้าใจได้ถึงเสียอย่างเดียว อะไรพินาศไปได้ล่ะ เพราะฉะนั้นขอให้ธรรมเข้าถึงใจ ความชั่วช้าลามกทั้งหลายจะค่อยจืดจางหายไป เอาถึงขั้น ๆ พินาศ เหมือนอย่างพระพุทธเจ้า พระอรหันต์ กิเลสพินาศ ทุกข์ไม่มีในใจของท่านเลย ความชั่วชนิดหนึ่งไม่มี นั่นละท่านเอาความชั่วให้พินาศฉิบหาย เราก็คงเอามาเป็นคติตัวอย่างของเรา

วันนี้เทศน์เกี่ยวกับเรื่องศาสนากับประชาชนทั่วไป ตั้งแต่ร่างราชการงานเมืองลงมา เราเป็นลูกชาวพุทธด้วยกัน ปฏิบัติวงราชการก็เพื่อส่วนรวมด้วยความเป็นธรรม ควรจะได้นำไปประพฤติปฏิบัติ ไม่อย่างนั้นไม่ได้นะเหลวแหลกแหวกแนว เราจะเห็นได้ในที่ต่าง ๆ เขาไปถวายทานที่ไหน ธรรมดาเขาก็ต้องยกให้เป็นเกียรติของผู้เป็นหัวหน้าวงราชการ เช่น ผู้ใดไปเป็นหัวหน้าในงานนี้ เขาก็ให้ผู้นั้นเป็นเจ้าหน้าที่เป็นผู้พากลับคำอาราธนาศีล อาราธนาธรรม ถวายทาน ครั้นไปที่ไหนมันดูไม่ได้มันฟังไม่ได้ ก็คือหัวหน้านั้นละชายหน้าตัวเอง แสดงว่าไม่เอาไหนเรื่องธรรม เรื่องศีลเรื่องธรรมไม่เอาไหน

พอขึ้น มย ภนฺเต ก็ฟาดเตลิดเปิดเปิงไปไหนก็ไม่รู้ พุรุหฺมา จ โลกา ก็ไม่ถูกอะไรไม่ถูก ยิ่งแล้วก็คือว่าเวลาถวายทาน เขายกให้ถวายทาน ขึ้นไปคำว่า อิมานิ..เป็นเรื่องภาษาบาลี พอว่าปั๊บมันเข้าใจพูดตรง ๆ ไม่ได้อวด ก็เป็นมหาทำโมไม่รู้ ยกบาลีขึ้นปั๊บเข้าใจปั๊บ ๆ ไปเลยนะ นี่ อิมานิ ๆ สปริวารานิ อะไรก็ว่าไป มันว่าไม่ได้มันติดเพราะไม่เคยสนใจเรียนนอรรถเรียนธรรม พอขึ้นไปก็ อิมานิ ๆ วกไปเวียนมาอยู่นั้น เลยไม่ถึงไหน ทีนี้ อิมานิ มันก็เข้าทำนองนิทานข้อเปรียบเทียบเข้ามาเลย เป็นนิทานสดนะ คนฟังทั่วในงาน ผู้เป็นหัวหน้าขึ้นไป อิมานิ ๆ เหมือนอย่างผู้ว่าราชการของเรานั่งอยู่ที่นี่ลูกศิษย์หลวงตาบัว นี่คือ อิมานิ เอาตัวอย่างนี้มาเลย พออ่านไป อิมานิ ๆ ทีนี้ตัวของมันก็นั่งอยู่ด้วยกัน เขาเสาะแสวงหาวัตถุไทยทานมาทำทาน แล้วก็เชิญหัวหน้ามา หัวหน้าวงราชการ เหมือนผู้ว่าราชการเมืองอุดรซึ่งเป็นลูกศิษย์หลวงตาบัวนี่แหละ นั่งอยู่ที่นี่เดี๋ยวนี้เห็นไหม

นี่ก็มีแต่ อิมานิ ๆ ไอ้ตัวของมันก็รำคาญนะซิ จะไปถึงไหนก็ไม่ไป มีแต่ อิมานิ ๆ อยู่ตลอดเวลาจะไปไหนก็ไม่ไป ไอ้บู้นี้ทำไมไม่เห็นพูดบ้าง ขวนขวายหาเครื่องทำบุญให้ทานมาแทบเป็นแทบตายด้วยกัน บทเวลาออกชื่อออกนามออกแต่ อิมานิ คือเมียเขาชื่อ อิมานิ ผัวชื่อ ไอ้บู้นี้ บทเวลาให้ทานมีแต่ อิมานิ ๆ ผัวมันก็ไม่โห ความจริงคำว่า อิมานิ เขาไม่ได้ระบุถึงหญิงถึงชาย เป็นภาษาบาลี แต่ตัวมันไม่ได้เกี่ยวกับบาลี มันเกี่ยวกับว่าข้าชื่อไอ้บู้ เมียชื่อ อิมานิ เพราะฉะนั้นมีแต่เมียมันก็ไม่โหละซิ เราไปที่ไหนได้ยิน

แต่ อิมานี ๆ ใ้บู้มันโมโหดลวดนะ ใ้บู้ก็เหมือนเรานี้ละ มีแต่ อิมานี ๆ ผิดตลอด ใ้บู้มันก็โมโหมันฟังอยู่

แสดงว่าไม่เอาไหน วงราชการของเราเลวลง เลวมากที่เดียวว้างเลย เห็นได้ชัดเจนเรื่องถวายทานต่าง ๆ ไปที่ไหนขายหน้าทั้งนั้น เป็นยังงิวงราชการเมืองไทยเรามันถึงขนาดนี้หรือ เป็นหัวหน้าไม่สนใจกับศีลกับธรรมจะเป็นผู้นำได้ยังไง เอาตั้งแต่กิเลสตัณhamานำมันก็พากันลงเหวลงบ่อไปหมด ดังที่เห็นมาแล้วโดยลำดับจนกระทั่งทุกวันนี้ มีแต่เรื่องลงเหวลงบ่อ ไม่สนใจกับศีลกับธรรมเลย ถ้าสนใจกับศีลกับธรรมแล้วจะดีทุกอย่าง เป็นหัวหน้าเท่าไรยิ่งดี นั้นชิมันถึงถูก อันนี้เหลวไหล ๆ

เช่นอย่างหัวหน้าวัดเลว เลวหมดทั้งวัดนะ สำคัญที่หัวหน้า วงราชการเป็นหัวหน้าใหญ่ หัวหน้าแต่ละแผนก ๆ แต่ละหน่วย ๆ ต้องมีผู้นำเป็นคนดี ๆ ลูกน้องก็จะค่อยดีไปตาม ขึ้นอยู่กับหัวหน้า ถ้าหัวหน้าเลว เลวไปหมด ยกตัวอย่างเช่นวัด วัดนี้เป็นยังงิหัวหน้า มันจะส่อถึงหัวหน้าทุกวัด ๆ ไปเลย ถ้าหัวหน้าเลวเลวหมด ถ้าหัวหน้าดีดีไปตาม ๆ กัน ผู้ไม่ดีก็พยายามทำตัวให้ดีไม่ใช่ทำตัวให้เลว เราจึงอยากขอขอบิณฑบาตกับทางวงราชการของเรา ได้คิดค้นหาเรื่องอรรถเรื่องธรรมเข้ามาสั่งสอนประชาชน นับตั้งแต่วัวเราเองลงไป ผู้ทำราชการให้เอาไปพินิจพิจารณา

แล้วอย่าเตร็ดเตร่เร่ร้อนลืมนื้อลืมตัว โอ้อ่าฟู่ฟาดด้วยยศถาบรรดาศักดิ์ฝีมือมันอะไรก็ไม่รู้แหละ มันทำให้คนเสียคนมากมายเพราะความโอ้อ่านี้ ถ้ามีศีลธรรมจะไม่โอ้อ่า ไปที่ไหนเรียบ ๆ นั้นละมีข้อบังคับ ศีลธรรมคือความสวยงาม ไปไหนสวยงามตลอด ถ้าความเลอะ ๆ เทอะ ๆ ความลืมนื้อลืมตัว ความเย่อหยิ่งจองหองพองตัว ไปไหนเลอะเทอะไปหมดไม่เป็นของดีนะ ควรที่จะนำเข้ามาประกอบกับวิชาทางโลกถึงจะดี

วันนี้พูดถึงภาคศีลธรรมเราแล้วในที่ทั่ว ๆ ไป ขอให้หยิบยกขึ้นมาพินิจพิจารณาปฏิบัติกัน หลัทธิวิชาต่าง ๆ ควรจะมีศีลมีธรรมแทรกเข้าไปเป็นระยะ ๆ ส่วนที่เป็นภาคบังคับให้มี ส่วนที่ปล่อยให้อ่านไปตามอัธยาศัยตามจริตนิสัยก็ให้มี ส่วนที่บังคับก็มีเป็นอย่างนั้น ถ้ามีแต่อ่านเฉย ๆ จุดที่ควรบังคับไม่บังคับก็เหลวไหลได้ ต้องให้มีภาคบังคับบ้าง

นี่เข้าพรรษามาได้สองวันนี้แล้ว ผู้ที่เข้าพรรษา โยมก็มีหัวใจ ประชาชนก็มีหัวใจ มีกิเลสเต็มหัวใจด้วยกัน พระก็มีกิเลสเต็มหัวใจ แล้วมีธรรมเต็มเหมือนกันถ้าชวนขวายนหา เพราะธรรมกับกิเลสมีอยู่ในหัวใจ คือภาชนะอันใหญ่หลวงอันเดียวกันนี้ เวลาเข้าพรรษาควรจะมีอะไรเป็นที่ระลึกบ้าง เป็นหลักใจของเรา เช่น การทำบุญให้ทาน ไหว้พระ ตั้งแต่วันเข้าพรรษานี้จะต้องไหว้พระ ได้มากได้น้อยตามอุปนิสัยของเราที่เรียนมามากน้อย แต่ไม่ลดละความสัตย์ความจริงที่ตั้งไว้ว่า วันนี้เวลาจะหลับจะนอนจะต้อง

ไหว้พระให้ได้ อย่างนั้น ไม่ไหว้พระไม่ได้ เอาเจ้าของให้คอขาดไปเลย นี่เรียกว่าภาคบังคับให้ตัวเป็นคนดี

ไหว้พระแล้วจะนั่งภาวนา เอา ภาคบังคับอีก เอาแค่นี้เสียก่อนภาคบังคับ ไม่ได้มากเอาให้ได้ ๕ นาที ในระยะตั้งแต่ ๑ นาทีถึง ๕ นาทีนี้ ภาวนา พุทโธ ๆ ไม่ให้เพลอ เอ้าบังคับเข้าไป นี่เป็นภาคบังคับ จากนั้นก็ก้าวเข้าสู่ ๑๐ นาที ๒๐ นาที พอมันได้เรื่อง ได้ราวได้เหตุได้ผลจากอรรถจากธรรมเครื่องดึงดูดแล้ว ฟาดไปเท่าไรมันก็ไม่ว่านะ มันไม่ได้ว่าที่นาที่นะ กิเลสนั้นละมันตั้งเวลานาทีให้ พอธรรมได้ก้าวเดินแล้วกิเลสมายุ่งไม่ได้ มีแต่เรื่องอรรถเรื่องธรรมโกยเข้าสู่หัวใจ ๆ เวลาไม่สนใจ กิเลสอยู่ที่ไหนพึดกัน แผลก ๆ เวลาไม่มายุ่งเมื่อธรรมก้าวเดินได้แล้ว เบื้องต้นเราต้องมีภาคบังคับ ไม่บังคับไม่ได้นะ จิตใจนี้มันเลวด้วยกิเลส ไม่ได้เลวด้วยธรรม ธรรมไม่เคยเลว มีแต่เลิศ ธรรมแล้วเรียกว่าเลิศ กิเลสเรียกว่าเลว อยู่ในหัวใจใครเลวทั้งนั้น ธรรมอยู่ในหัวใจใครเลิศเลิศเป็นลำดับจนกระทั่งเลิศโลก นี่ให้เอามาเป็นภาคบังคับ

เราอยากเป็นคนดีต้องเอาธรรมมาบังคับเรา สำหรับกิเลสบังคับมีแต่จะให้จม ๆ ทั้งนั้น เวลาเข้าพรรษาควรจะให้ได้หลักได้เกณฑ์ เช่น ไหว้พระสวดมนต์ในวันคืนหนึ่ง เวลาจะหลับจะไม่ให้คลาดเคลื่อนไปได้เลย อยู่ที่ไหนก็ตาม ไหว้พระแล้วก็ภาวนา เบื้องต้นไม่เอามากเอาเพียง ๕ นาทีเสียก่อน ให้จิตกับสติตั้งอยู่ด้วยกัน ให้ดูจิตตัวเคลื่อนไหว ตัวก่อเหตุก่อเรื่องภัยทั้งหลายอยู่ที่จิต มันจะขยับ ๆ คิดปรุงตลอดเวลา ให้เอาสติจับแล้วเอาพุทธโธบังคับเอาไว้เหมือนหินทับหญ้า ไม่ให้มันปรุง ให้เอาสติตั้งไว้วันนั้น วันนี้อาเพียง ๕ นาทีก่อน ทุกวัน ๆ ถ้ายังคับหน้าไม่ได้ให้ได้อย่างน้อย ๕ นาที ต่ำกว่านั้นไม่ได้ นั่นบังคับเจ้าของ

พอทำไป ๆ มันจะมีวันหนึ่ง เรื่องความเพียรเพื่อธรรมกับธรรมจะเจอกันในหัวใจของเราวันหนึ่งจนได้ แล้วก็สงบเข้าไป ดีไม่ดีสงบผิงลงจนกระทั่งเกิดความอัศจรรย์ พอธรรมได้ช่องได้โอกาสหรือได้จังหวะแล้ว ธรรมจะแสดงขึ้นมาเอง เวลานี้มีแต่กิเลสมีโอกาสได้ตลอดเวลา ๒๔ ชั่วโมงมีแต่โอกาสของกิเลสเหยียบย่ำทำลายหัวใจ เราเกิดประโยชน์อะไรบ้าง เราเอาธรรมมาเหยียบย่ำหัวใจกิเลส อย่างน้อย ๕ นาทีเสียก่อนวันหนึ่ง ๆ ครั้นต่อไป พอมันเห็นผลแล้วมันจะขึ้นเองไม่ต้องบอก ๑๐-๒๐ นาที ฟาดเสียจนตลอดรุ่งนั่งได้สบาย

หลวงตาบัวไม่ได้คุย นั่งตลอดรุ่งจนกันแตกมาแล้ว ไม่เห็นคำนึงคำนวณกับเวลานาที แล้วก็เอาธรรมรอดตายมาแสดง ไม่ได้เอาเวลาที่เวลามาแสดงนะ เอาธรรมต่างหากที่พึดกันได้ในเวลาเข้าที่คับขัน จนได้ที่แล้วออกมา นั่นละเอาธรรมนั้นออกมาแสดงต่อพี่น้องทั้งหลาย เราไม่ได้มาแสดงเล่น ๆ นะ ถูกภาคบังคับมาถึงขนาดนี้ เอาตายก็ตาย

ถ้าไม่ถึงเวลาจะไม่ลุก นี่บังคับกันเห็นไหม บังคับไปหาอะไร เรื่องทุกข์ใครก็รู้ แต่ทุกข์เพื่อความสุขเอา นั่น ถ้าทุกข์เพื่อมหันตทุกข์ไม่เล่นด้วย ทุกข์เพื่อกิเลสคือทุกข์มากน้อยเพียงไรก็เป็นมหันตทุกข์ได้ ทุกข์เพื่ออรรถเพื่อธรรมนี้ทุกข์ไป ๆ สุขขึ้นมา ๆ เรื่อย ๆ นี่เรียกว่าทุกข์เพื่อสุข เอามันลงไป ต้องมีภาคบังคับอย่างนั้นนะ

แล้ววันหนึ่ง ๆ ควรจะให้ได้ทำบุญทุกวัน เช่น ใครตั้งสัจอธิษฐานตั้งแต่บัดนี้จนออกพรรษาได้ให้ทาน คือได้ทำบุญใส่บาตร วันหนึ่งได้ใส่บาตรพระองค์หนึ่งก็เอา วันนี้ไม่เสีวลวดลายของลูกชาวพุทธ ได้ทำทานประจำวัน ๆ จนกระทั่งออกพรรษาเป็นอย่างน้อย เราจะได้ใส่บาตรทุกวันอย่างน้อยวันละองค์ ๆ ก็เอา นี่เรียกว่าสัจจะอันหนึ่ง แล้วก็ทานบารมีมาพร้อมกันกับสัจจะคือความจริง แล้วเราจะตั้งสัจจะเรื่องใด เช่นคนเคยกินเหล้าเมายาเมาสุรา บีบบังคับมันเลย เกิดมาพ่อแม่ไม่ได้เอาเหล้าเอายามาครอบ นี่มันเลิศเลอมาจากไหนเก่งกว่าพ่อกว่าแม่ เหยียบหัวพ่อหัวแม่ เอาเหล้ามาครอบปากแทนข้าวต้มขนม แทนน้ำนมแม่ที่ออกมาจากหัวอกมีอย่างเธอ

เหยียบมันลงไปซี สุราไม่ได้เลิศเลอ น้ำนมแม่ต่างหากเลิศเลอ เลี้ยงเรามาเป็นผู้เป็นคน เพราะแต่ก่อนมันกินแต่น้ำนมแม่ เพราะฉะนั้นลูกจึงเป็นร้อยเปอร์เซ็นต์ ๙๐% ๘๐% ๗๐% ยิ่งดีนะ เราเอนนมแม่มากิน เราอย่าเข้าใจว่านมแม่ไม่สำคัญนะ มันไม่ได้เหมือนนมหมูนมหมานมวัวทุกวันนี้ เอาไปกินทั้งเป็นหมูเป็นหมาเป็นวัวเป็นควาย ทั้ง ๆ ที่เป็นคนทั้งคนนั้นแหละ มันเป็นหมูเป็นหมาด้วยสิ่งแทรกแซง พิจารณาซิ นีละนมแม่เลิศขนาดไหน สุรามันเลิศขนาดไหน เอามาวัดกันซิ เมื่อวัดกันแล้วสุราขาดแตกเลย สุนัขนมแม่ไม่ได้ เท็ดทูนนมแม่ ไม่กิน นั่นเห็นไหมต้องมีข้อบังคับกันอย่างนี้นะ

เราเคยทำอะไรมาปิดตั้งแต่เนืออย่างน้อย ๓ เดือน เช่น สุรา เป็นต้นอย่างนี้ อย่างน้อย ๓ เดือนเราจะไม่แตะเลยสุรานี้ นี่ก็เป็นคำสัตย์คำจริงอันหนึ่งของตัวเอง ข้อบังคับของตัวเอง ให้พากันยึดเป็นหลัก ๆ ไว้ ในพรรษาทั้งปี ๆ ประชาชนไม่ได้หลักได้เกณฑ์อะไร ประชาชนอะไร เป็นประโยชน์อะไร พระท่านอุตส่าห์พยายามบำเพ็ญในพรรษา ท่านเข้มงวดกวดขันทำความ پاکความเพียร ท่านตักตวงความดีได้ขนาดไหน เราตักตวงตั้งแต่ความชั่วมันสมเหตุสมผลแล้วหรือ เอาไปถามตัวเองซิ ถ้าเราอยากเป็นคนดีต้องมีปัญหาชอกแซกชิกแซกได้ถามไล่เบียดกิเลสบ้างซิ มันเหยียบหัวเรามาเท่าไร เราไม่มีทางต่อสู้มันก็เพราะไม่สนใจต่อสู้ ถ้าจะต่อสู้กิเลสพึงได้ทำไมจะพึงไม่ได้ ให้พากันตั้งใจไปปฏิบัตินะ ให้มีหลักมีเกณฑ์บ้าง

เราจวนจะตายเท่าไรยิ่งสงสารบรรดาประชาชนทั้งหลาย เราไม่ได้พูดดูถูกเหยียดหยาม พูดด้วยความเมตตาสงสารจริง ๆ ที่มันจมอยู่ด้วยอำนาจของกิเลสตัณหาเหยียบย่ำทำลายหาความสุขไม่ได้เลยนี่ว่าไง หารธรรมให้เป็นความสุขในจิตใจของเราให้

ได้สะดวกสบายบ้างซิ วันนี้พูดเพียงเท่านี้ เอาละเหนื่อยแล้วพอ พอพูดไปพูดมาก็เลยเหนื่อย

สรุปทองคำและดอลลาร์วันที่ ๖ กรกฎาคม ๔๔ เมื่อวานนี้ทองคำได้ ๑ กิโล ๕ บาท ๗๑ สตางค์ ดอลลาร์ได้ ๑,๓๒๔ ดอลลาร์ ทองคำที่มอบเข้าคลังหลวงแล้วเวลานี้ ๒,๗๕๐ กิโลนี่คือเข้าคลังหลวงเรียบร้อยแล้ว ทองคำที่ได้หลังจากรับมอบแล้วเวลานี้แต่ยังไม่ได้หลอม เริ่มได้แล้ว ๙ กิโล ๓๕ บาท ๑๘ สตางค์ รวมทองคำที่ได้ทั้งที่หลอมแล้วและยังไม่ได้หลอมเข้ากันแล้วเป็นทองคำ ๒,๗๕๙ กิโลครึ่งกรุณาทราบไว้ จะเพิ่มขึ้นเรื่อย ๆ อย่างนี้ขึ้นเรื่อย ๆ ทองคำจะขึ้นเรื่อย ๆ ดอลลาร์ก็ขึ้นเป็นคู่เคียงกันไป คราวที่แล้วนี้ไปมอบทองคำ ที่แรกเราคาดว่าจะให้อยู่ในเขต ๓๕ แห่ง ๆ หนึ่ง ๑๒ กิโลครึ่ง กะประมาณ ๓๕ แห่ง แล้วพอได้ ๓๕ แห่งนี้แล้วก็พอดีคณะลูกศิษย์ปรึกษาหารือกันถึงเรื่องการเอาเงินสดที่เก็บไว้ที่จะเข้าซื้อทองคำ ว่าอยากจะซื้อทองคำในระยะนี้ เราก็เห็นด้วยทันที เอา เวลาไหนเอาเถอะ ทองคำขึ้นลงอะไรช่างหัวมัน ของเราเข้าคลังหลวงไม่ขึ้นไม่ลงกับใคร เอามาซื้อให้ได้ เพราะฉะนั้นจึงได้เริ่มแล้ว

เวลานี้เงินในคลังหลวงเราเริ่มถอนออกไปซื้อทองคำแล้ว ๑๐๐,๘๖๐,๐๐๐ บาท ได้ทองคำมา ๒๐ แห่ง ๆ ละ ๑๒ กิโลครึ่ง รวมกับ ๓๕ แห่งนี้จึงเป็นทองคำที่มอบคลังหลวงคราวนี้ ๕๕ แห่ง แล้วดอลลาร์ได้ ๓๐๐,๐๐๐ ดอลลาร์กรุณาทราบตามนี้ แล้วการซื้อทองคำก็จะเรื่อยไปละ พอมานี้แล้วเราจะดูบัญชีโอนเงินเข้าไปทางนั้น ให้ทางนั้นจัดซื้อทองคำเรื่อย ๆ เงินในบัญชีทางนี้ยังไม่ได้โอน ที่นี้เริ่มแล้วนะ พอผ่านหยุดงานหยุดราชการเข้าพรรษาคคราวนี้แล้วก็จะเริ่มโอนเงินเข้ากรุงเทพฯ ซื้อทองคำเรื่อย ๆ พึ่งออกจากบัญชีไป ๒๐๐ ล้านกว่า ซื้อทองคำไปแล้วร้อยกว่าล้านนี้ ที่ยังไม่ซื้ออีกยังร้อยล้านอยู่ทางโน้น เรามาดูบัญชีทางนี้อีก โอนไปอีกเรื่อย ๆ เป็นระยะ ๆ

การที่เงินสดเราโอนออกเป็นระยะ ๆ เกี่ยวกับเรื่องดอกเบี้ย พูดตรง ๆ นะ ที่แรกเราไม่ได้สนใจกับดอกเบี้ยอะไร ๆ แหละ เงินเอาเข้าคลังหลวงเป็นโครงการช่วยชาตินี้ แล้วบรรดาลูกศิษย์ขอมาฝากเป็นประจำบ้าง เขาให้เหตุผลว่าเอาไว้คลังหลวงเฉย ๆ ไม่เกิดประโยชน์ ถ้าเอาไว้เพื่อการฝากเป็นระยะ ๆ นี้มีผลเกิดเท่าที่ควร เราก็เลยอนุโลมให้ เพราะฉะนั้นเงินนี้จึงต้องได้โอนออกเป็นระยะ ๆ ตามที่ดอกเบี้ยมันผ่านไป แล้ว ๆ จำนวนไหนที่ดอกเบี้ยผ่านไปแล้วก็เอาเงินโอนออกมา ๆ นี้มันถึงเป็นระยะ ๆ พี่น้องทั้งหลายทราบตามนี้นะ ที่โอนทีเดียวตามไม่ได้ก็เพราะว่าเรายังหวังดอกหวังแดงอะไรกับมันอยู่ ก็อย่างนั้นซี ก็เมื่อเราหวังกับมันอยู่แล้วก็ต้องเป็นอย่างนั้นใช้ไหม มันจึงเป็นระยะ ๆ ไม่ได้ออกทีเดียวกรุณาทราบตามนี้นะ เราจะออกอย่างนี้เรื่อย ๆ ไปจนกระทั่งหมดตามความต้องการของเราถึงจะหยุด

ผู้ว่าฯ อุดร วันที่ ๑๒ สิงหาคมตามมีโปรแกรมอะไรบ้างครับ

หลวงตา สำหรับหลวงตาไม่มีโปรแกรมอะไร แต่ประชาชนเขามีโปรแกรมว่า วันที่ ๑๒ สิงหาคมนี้เป็นวันงานโดยถือเอาวันเกิดของสมเด็จพระราชินีกับวันเกิดของเรานั้นบวกเข้าเป็นงานช่วยชาติวันที่ ๑๒ สิงหาคมมีเท่านั้นแหละ ที่หน้าศาลาใหญ่จะเสร็จเริ่มตั้งแต่ ๗ โมงเข้าไป เพราะตอนเช้าใส่บาตร

ผู้ว่าฯ อุดร คือทางจังหวัดตั้งใจว่าจะเอาผ้าป่านี้มาสมทบคล้าย ๆ กับปีที่แล้ว ที่นี้เกรงว่าตอนเช้าพวกผมจะต้องทำพิธีก่อน จะมาได้คงจะหลังจากพิธีทางศาลากลางเสร็จแล้ว จะจัดต้นผ้าป่ามา

หลวงตา ยกให้เป็นเบอร์หนึ่ง ผ้าป่าเมืองไหนสู้อุดรไม่ได้ ฟ้าดเสียตั้ง ๕ ล้านกว่าเห็นไหมล่ะ

ผู้ว่าฯ อุดร ปีนี้ก็บอกไปแบบคล้าย ๆ ปีที่แล้ว แทนที่จะไปที่ทุ่งศรีเมืองก็จะพากันมาที่นี่ เวลาที่จะขอเป็นสายหน่อย

หลวงตา ไม่เป็นไรเพราะเราก็อบอกรับกันอยู่แล้ว ทางงานของเขานี้เป็นพื้นไปนี่ก็เริ่มใส่บาตรตั้งแต่ ๗ โมงเช้าเป็นเรื่องของประชาชนทั่ว ๆ ไป เขาทำของเขาเรื่อยที่นี้ทางราชการของเราซึ่งจะมาเป็นโตไผ่ใหญ่นี้ ก็ยกมาตอนที่วางจากทางโน้นแล้วก็มาทางนี้กรอ ก็คงราว ๆ ๙ โมงกว่าไม่เป็นไร(ชวนพวกอำเภอกว้างราชการมากราบหลวงตาด้วยครับ) เออ ดีแล้วพอใจ ๆ วันนี้พูดเรื่องสังฆทานยกผู้ว่าฯ ขึ้นเลยให้คนทราบทั่วดินแดน ผู้ว่าฯ นี้เป็นลูกศิษย์หลวงตาบัวมันขายอาจารย์ ทั้งอาจารย์ชายศิษย์ชดกันอยู่วันนี้ ตอนเช้าอาจารย์ชายศิษย์ ตอนก่อนลูกศิษย์ชายอาจารย์ มันต้องตอบรับกันละซิ ชายกันวันยังค่ำ

ทุกวันนี้เทศน์ระว่างยากนะ คือแต่ก่อนเทศน์ไปนี่เรื่อยเลย สัญญาความจำจับนี้ไปเรื่อย ๆ เดี่ยวนี้สัญญาตัดปั๊บหายเงิบ เทศน์ไปไม่ทราบว่าเทศน์อะไร คือสัญญาความหลงลืมนะตัดปั๊บ เอ๊ะ นี่เทศน์มาถึงไหน ตกกลางไม่ได้เรื่องก็ต้องตั้งใหม่เรื่อยอย่างนี้ ต่อไปนี้จะเทศน์ไม่ได้นะเพราะสัญญาความจำ สัญญามันทำให้เสียมากนะ เทศน์หลงลืมไปเรื่อย อย่างเทศน์สนามหลวงวันนั้นก็พยายามเต็มที่แหละ เทศน์ถูกละไปได้อย่างนั้นแหละ สัญญาสำคัญมากนะ วันนั้นเทศน์สนามหลวงก็ได้ตั้ง ๑ ชั่วโมง ๒๓ นาที ก็นับว่าได้มากนะในบรรดาเทศน์ทั่วประเทศไทย

จุดสุดท้ายก็มาลงที่เทศน์สนามหลวงสูงกว่าเพื่อน ได้ชั่วโมง ๒๓ นาที ที่ถัดกันลงมาก็กระทรวงศึกษาฯ ๑ ชั่วโมง ๒๒ นาที แม่สอด ๑ ชั่วโมง ๒๐ นาที มันฟังมาโผล่ขึ้นตอนไปกรุงเทพฯคราวนี้ เขานิมนต์มาเทศน์ที่อำเภอสูงเนิน โคราช อันนี้ป่าเช้า ๑ ชั่วโมง ๒๙ นาที โถ สุทำไมมันลบไปหมดเลย อำเภอสูงเนินเขานิมนต์มาเทศน์ คน

มากเต็มไปหมด ทางโคราชก็ไปกันมากมาย คนจึงมากจริง ๆ เหมือนกับว่าไปเทศน์ใน
จังหวัดนั้นแหละมันมากคน

ลูกศิษย์   ข้า่น้อยจะกลับมหาสารคามขอพรขอให้สอนจริยธรรมแล้วให้ลูก
ศิษย์ได้สติปัญญา

หลวงตา   เจ้าของต้องฉลาดซิ เจ้าของโง่ไปสอนเขาให้ฉลาดได้ยังไง เห็น
ไหมละหมัดสวนปั๊บเลย

เปิดดูข้อมูล วันต่อวัน ท้นต่อเหตุการณ์ หลวงตาเทศน์ถึงเรื่องอะไร ทาง internet
www.luangta.com หรือ www.geocities.com/bantadd